UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theodoro Presbytero. 141.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

xat ſitam perſpicio, alibi autem, atque in operibus, haudquaquam.

Maroni Presbytero. 140.

Ingentem hoc omnibus admirationem mouet, quòd cùm ipſe in ſceleribus ac flagitiis ſolutus ſis, ac neque fræno pareas, nec obiurgatione caſtigeris, miſerum tamen Zoſimum, quem maximè imitaris, ſannis ac dicteriis inceſſas. Nam ſi non eadem, quæ ille, perpetrares, eum corrigere non autem traducere, ac maledictis inſectari oportebat. Cùm autem pictoribus accuratiùs & expreſſiùs eum in hoc imitatus ſis, ea videlicet, quæ imitari minimè conueniebat. imitando conſecutus, quid tu, cùm ipſius duntaxat ſtuporem ac væcordiam euulgare putes, tuũ quoque ſtuporem in publicum effers? Nam qui hæc audiunt, vtrũque qui lapidibus obruatur, dignum eſſe exiſtimant, alterum nimirum vt vitiorum architectum, alterum vt diſcipulum: Quamobrem duorum alterum tibi faciendum eſt, nempe vt aut peccare deſinas, aut eum, qui in iiſdẽ, quibus tu flagitiis verſatur, ne cauillis impetas. Hoc enim quauis re graui grauius eſt.

Theodoro Presbytero. 141.

Si dicere fas eſt (fas eſt autem vera loqui, cùm quis pro virtute pugnat) periculum eſt, ne diuina prædicatio ab iis ipſis, qui eam tueri videntur, euertatur. Nam cùm contraria iis, quæ loquuntur faciunt, multos adduxerunt, vt ſermonibus, quos habent, non ſecus ac fabulis attendant. Quocirca operæpretium eſt, vt ipſi periculum, quod ſibi imminet, cogitantes, nihil non agant, quo illius expertes maneant.

Paulo. 142.

Minimè quidem oportet diuinitatis naturam Iudæorum more in vnum Deum

ποῖα συγγνώμη; τίς ἔλεος, ὅταν τοῦτον ἀπαιτηθείητε τὸν βίον, ὃν μόνον ἐν ταῖς γραφαῖς κείμενον ὁρῶ, ἀλλαχοῦ δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων οὐδαμοῦ.

Μάρωνι πρεσβυτέρῳ. ρμ.

Λίαν θαυμάζουσιν ἅπαντες. πῶς ἄφετος ὢν ἐν τοῖς πλημμελήμασι, καὶ μήτε χαλινῷ πειθόμενος, μήτε ἐλέγχῳ σωφρονιζόμενος, Ζώσιμον τὸν δείλαιον κωμῳδεῖς, ὃν μάλιστα ζηλοῖς. εἰ μὲν γάρ τὰ αὐτὰ αὐτῷ μὴ διέπραττες, διορθοῦν ἐχρῆν, οὐ μὴν κωμῳδεῖν. εἰ δὲ τῶν ζωγράφων ἀκριβέστερος μιμητὴς εἰς τοῦτο γέγονας, τὰ ἀζήλωτα ζηλώσας, τί τὴν ἐκείνου μόνον νομίζων ἐκπομπεύειν ἀναλγησίαν, καὶ τὴν σαυτοῦ δημοσιεύεις. οἱ γὰρ ἀκούοντες ἀμφοτέρους καταλευσθῆναι δίκαιον εἶναι νομίζουσι, τὸν μὲν ὡς ἀρχιτέκτονα τῶν κακῶν, τὸν δὲ ὡς γνήσιον φοιτητήν. δυοῖν τοιγαροῦν θάτερον δίκαιόν σε ποιεῖν, ἢ παύσασθαι ἁμαρτάνοντα, ἢ τὸν ταῦτά σοι δρῶντα, μὴ κωμῳδεῖν, τοῦτο γὰρ δεινῶν ἐστὶ δεινότερον.

Θεοδοσίῳ πρεσβυτέρῳ. ρμα.

Εἰ θέμις εἰπεῖν, θέμις δὲ ἀψευδεῖν ὑπὲρ ἀληθείας ἀγωνιζόμενον. κινδυνεύει τὸ θεῖον κήρυγμα ὑπ' αὐτῶν τῶν δοκούντων αὐτῷ συνηγορεῖν ἀνατετράφθαι. τἀναντία γὰρ ὧν φράζουσι δρῶντες πολλοὺς, ὡς μύθοις τοῖς λεγομένοις προσέχειν ἀνέπεισαν. χρὴ τοίνυν αὐτοὺς ἐννοοῦντας, ὡς ὁ κίνδυνος αὐτοὺς ὁρᾷ ἅπαντα πρᾶξαι, ὅπως τούτου ἀπείρατοι διαμείνωσι.

Παύλῳ. ρμβ.

Ἥκιστα μὲν χρὴ τὴν τῆς θεότητος φύσιν συστέλλειν Ἰουδαϊκῶς, εἰς μόνον